

راز مهجوریت دین در دنیا

در قرآن کریم ده‌ها آیات الهی صریحاً متذکر می‌شوند که اکثر مردمان در هر زمین و زمانی کافران و مشرکان و منافقان و ظالمان و کذابان هستند و مؤمنان همواره اقلیتی بیش نیستند و حتی کتاب خدا نیز در نزد پیروانش مهجور است: «پروردگارا این کتاب چه مهجور است!» قرآن کریم -

امام صادق^(ع) در رساله الهفت الشریف صریحاً پرده از این راز برمی‌دارد. از آنجا که مردمان کافر پس از مرگشان بارها به حیات خاکی باز می‌گردند در حالی که مؤمنان با مرگشان به آسمان‌ها عروج می‌کنند. بنابراین اکثریت مردمان روی زمین را کافران تشکیل می‌دهند. و لذا دین خدا نیز همواره در اقلیت و مهجوریت است. مسئله دیگر اینست که راه دین و صدق و ایمان و معرفت، راه و روش گله‌ای نیست که تحت حاکمیت حکومت‌های طاغوتی به‌سر می‌برند. راه دین راه انتخاب متکی بر ایمان و عرفان و اختیار اراده و عشق به حقیقت است و لذا میزان راستی و درستی دین کثرت پیروانش نیست بلکه یقین و عشق به حق در دل مؤمنان است حتی اگر تعدادشان یکی دو نفر بیش نباشد: برای خدا قیام کنید دو تا دو تا و یا حتی اگر یک نفر هستید! و لذا پیروان مخلص دین خدا جمله تنهائیان هستند و حتی در خانواده و قوم خود منزوی و مطرودند و اکثراً همسرانشان نیز با آنها در عداوت و انکارند. در دین خالص و توحیدی، میزان کثرت پیروان نیست زیرا هیچ‌کس مقلد دیگری نیست و هر کسی مرید حق و پیرو خدا و رسول خویش است. دین تقلید، دین مشرکان و منافقان است که اکثریت پیروان ادیان را تشکیل می‌دهد.

تنهائی، تفرید و تجرید و توحید ویژگی ذاتی ایمان و هدایت است و دین حق همواره در جامعه غریب و مهجور است همان‌طور که رسول اکرم^(ص) فرموده که اسلام از آغاز غریب بود و مسلمین حقیقی همواره غریب و مهجورند!

هر چه که جماعت مؤمنین کوچکتر شده و مؤمنین تنهاتر و منزوی‌تر می‌شوند خلوص ایمان و صدقشان هم ارتقاء یافته و کامل‌تر می‌گردد. تنهائی آخرین و کامل‌ترین محک صدق و ایمان است و چه بسا در این امتحان مردود می‌شوند و در ایمان خود شک می‌آورند و کافر می‌شوند.

دین و ایمان گله‌وار همان راه و رسم شرک و مشرکان است که میزانشان کثرت پیروان است. مؤمن هر چه که به پیش می‌رود تنهاتر می‌شود و مؤمن کامل امام زمان است که از فرط تنهائی غایب است. تقیه که از ارکان تشیع است به همین معناست که مؤمنان تنها در جامعه‌ای که اکثرش مشرک و منافق هستند ایمان خود را عیان نکنند و جان خود را بیهوده هدر نسازند. مظهر کامل این تقیه وجود امام زمان است و موجودیت همه ائمه اطهار^(ع) که در غیبت معنوی به‌سر بردند و جمله کشته شدند بواسطه خیانت همان انگشت شمار مریدانی که خود را به خصم فروختند.

اگر دین در دنیا پیروز می شد همه مردمان از آن پیروی می کردند که یک پیروی مشرکانه و منافقانه می بود. پس کل محک و میزان صدق و ایمان همین اقلیت بودن و تنها بودن مؤمنان و شکست آنها در حیات دنیاست چرا که: «زندگی حقیقی در آخرت است و حیات دنیا بازی و بازیچه ای بیش نیست!» قرآن کریم-

هر که برای منافع و پیروزی دنیوی روی به دین کرده به سرعت دچار نفاق می شود.

میزان راستی و درستی ایمان و صدق و باور هر کسی به هر امری به میزان تنهایی او در راهی است که انتخاب کرده است.

علی اکبر خانجانی

۱۴۰۱/۰۳/۲۱